

Sygn. akt VIII U 2265/14

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Maria Szczęsna

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2014 r. w Gliwicach

sprawy F. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania F. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 16 października 2014 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonemu F. K. (K.) prawo do emerytury poczynając od dnia 1 września 2014 r.

(-) SSO Joanna Smycz

Transkrypcja uzasadnienia wygłoszonego

w dniu 22 grudnia 2014 r. w sprawie VIII U 2265/14

w zakresie znaczników czasowych 00:01:02 – 00:10:54

(x_(...)_VIII_U_(...)_14_48_(...)_(...)_(...)_(...)_X.mp4)

* * * * * **początek tekstu**

[**Przewodniczący** 00:00:02.088]

Decyzją z dnia 16 października 2014 roku ZUS oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu F. K. prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu

o artykuł 184 w związku z artykułem 32 ustawy z dnia 17 grudnia 98 o emeryturach i rentach z FUS w związku tym, iż nie udowodnił on 15 letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A.

W odwołaniu od powyższych decyzji ubezpieczony domagał się ich zmiany poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury podniósł, że zgodnie z zeznaniami świadków o przesłuchanie, których wnosił wykonywał pracę w warunkach szczególnych w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) i tym samym spełnił warunki do przyznania prawa do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje.

Ubezpieczony F. K. urodzony (...) w dniu 5 września 2014 roku złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach. Ubezpieczony 60 lat ukończył 20 sierpnia, 20 sierpnia 2014 roku, skarżący na dzień 1 stycznia 99 legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat, w tym zdaniem ZUS nie udowodnił żadnych okresów pracy w szczególnych warunkach wymienionych w wykazie A. Ubezpieczony nie jest członkiem OFE, po przeanalizowaniu sprawy ZUS wydał zaskarżoną decyzję, organ rentowy wydając decyzję nie uznał za pracę w warunkach szczególnych pracy wykonywanej w okresie od 5 września 72 do 30 września 88 w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w G. na stanowisku instalatora-spawacza i od 1 października 88 do 30 września 89 w tym samym przedsiębiorstwie na stanowisku brygadzysty instalatora-spawacza, ponieważ ubezpieczony nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych w powyższym okresie.

W toku procesu Sąd ustalił, iż w czasie zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w G. w okresie od 5 września 72 do 30 września 1989 ubezpieczony będąc zatrudniony na stanowisku instalatora-spawacza od 1 października 88 na stanowisku brygadzysty instalatora-spawacza faktycznie pracował jako spawacz w grupie robót sanitarnych. Pracę wykonywał w spawalni, która była podzielona, która była podzielona na 3 pomieszczenia i mieściła się w hali. Do obowiązków odwołującego należały wyłącznie prace spawalnicze, spawał elementy do instalacji sanitarnych takie jak grzejniki, kołnierze, wymienniki ciepła, odmulacze, rozdzielacze, części do kotłowni.

W trakcie jego zatrudnienia w okresie od 15 marca 75 do 30 września 1988 jego brygadzystą był P. K.. Funkcja brygadzysty związana była tylko z dodatkiem finansowym i odpowiedzialnością, a nie z dodatkowymi pracami. Ubezpieczony jako spawacz pracował w pełnym wymiarze czasu pracy, a następnie po odejściu K., od 1 października 88 do 30 września 89 sam został brygadzystą. Dalej Sąd ustalił, że ubezpieczony ukończył, ukończył szkołę zawodową, gdzie nauczył się spawać, wobec czego po przyjęciu do pracy, do pracy w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) został skierowany od razu, od 5 września 1972 roku do prac spawalniczych mimo, iż nie ukończył stosownego kursu spawacza. Kurs, kurs podstawowy spawania gazowego, spawania elektrycznego ukończył 27 maja 75 roku, a kurs podstawowy spawania gazowego ukończył 4 kwietnia 79 roku. Nadto ustalono, iż od 28 października 76 do 14 października 78 ubezpieczony odbywał służbę wojskową, z której powrócił do zakładu 13 listopada 78 na to samo stanowisko spawacza. Razem z ubezpieczonym pracowali, J. N. (1) i również razem z nim pracował P. K., który był jego brygadzystą w okresie jak wyżej. Sąd tutaj również stwierdził, iż od dnia, od dnia 18, przepraszam bardzo, bo tutaj mi się coś pomyliło, aha, jeżeli chodzi o, jeżeli chodzi o Pana P. K., to Pan P. K. wyrokiem Sądu z czerwca 2013 roku miał uznaną pracę na stanowisku instalatora za pracę w szczególnych warunkach, gdyż wykonywał podobnie jak ubezpieczony pracę i również w jego świadectwie pracy było wpisane tylko i wyłącznie dodatkowo jeszcze, iż wykonywał obowiązki instalatora.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadków J. N. (2), karta 21, 22, zeznań P. K., karta 20, 21 akt, akt osobowych ubezpieczonego, koperta karta, karta 14 oraz zapisów książeczek spawacza ubezpieczonego, karta 18, jak też akt organu rentowego dołączonych do akt sprawy.

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych

[ns 00:05:30.792]

rozstrzygnięcie sprawy. W szczególności Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadków i wyjaśnieniom ubezpieczonego, gdyż są spójne i wzajemnie się potwierdzają, należy również podkreślić, że zarówno świadkowie jak i sam ubezpieczony precyzyjnie i w sposób niebudzący najmniejszej wątpliwości określili charakter pracy odwołującego.

Sąd zważył, co następuje:

odwołanie ubezpieczonego P. K. zasługuje na uwzględnienie. Ubezpieczony domagał się emerytury na podstawie artykułu 184 ustęp 1 w związku z artykułem 32 ustęp 1 ustawy z dnia 17 grudnia 98 o emeryturach i rentach z FUS, paragrafu 3 i 4 ustęp 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 83 w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W oparciu o cytowane przepisy mężczyźni przysługuje prawo do emerytury jeżeli

ma ukończone 60 lat, udowodnił, co najmniej 25 lat okresów składkowych

i nieskładkowych do dnia 31 grudnia 98, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych o których mowa w wykazie A do dnia 31 grudnia 98 i nie jest członkiem OFE. Przedmiotem sporu pozostawało ustalenie, czy okresy zatrudnienia F. K. w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w G.

od 7 września 72 roku do 30 września 89 można uznać za okresy pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na danym stanowisku wykonywanym w szczególnych warunkach a tym samym czy ubezpieczony spełnił przesłanki do nabycia emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze

po ukończeniu 60 roku życia. Zgodnie z wykazem A dział XIV pozycja 12 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 83 wyżej wspomnianego za prace w szczególnych warunkach zaliczane są prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowo-wodorowym i są to prace, właśnie uprawniające do niższego wieku emerytalnego. Według oceny Sądu postępowanie dowodowe przeprowadzone

w tej konkretnej sprawie wykazało w sposób jednoznaczny, że ubezpieczony F. K. ukończył 60 rok życia i na dzień 31 grudnia 98 udowodnił łącznie ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych w tym ponad 15 lat pracy wykonanej stale

i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach. Nie budzi wątpliwości Sądu, że prace ubezpieczonego w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w G. w okresie od 6 września 72 do 30 września 1989 roku na stanowisku spawacza była faktycznie pracą w warunkach szczególnych określoną w wykazie A dziale XIV pozycji 12 to jest pracy przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym. Organ rentowy nie uwzględnił odwołującemu spornego okresu pracy argumentując, że ubezpieczony nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy

w warunkach szczególnych. Trzeba jednak podkreślić, iż w myśl ugruntowanego już stanowiska judykatury doktryny Sądy Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rozpoznają sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych, dokonują kontroli zgodności decyzji administracyjnych wydanych w tych sprawach z prawem w trybie odrębnym określonym w kodeksie postępowania cywilnego, w którym to trybie nie obowiązują ograniczenia dowodowe obowiązujące w postępowaniu administracyjnym, toczącym się przed organami rentowymi, tutaj Sąd w pełni podziela wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia

12 kwietnia 96 roku sygnatura akt III AUa 235/96. Z kolei w wyroku z dnia 25 lipca 97

o sygnaturze II UKN 189, 186/97 Sąd Najwyższy stwierdził, że w postępowaniu sądowym nie obowiązują ograniczenia co do środków dowodowych stwierdzających wysokość zarobków lub dochodów stanowiących podstawę wymiaru emerytury lub renty określonej w paragrafie 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 84 w sprawie postępowania o świadczenie emerytalno-rentowe. Tak więc w postępowaniu przed Sądem Ubezpieczeń Społecznych mogą być przeprowadzane wszelkie dowody zmierzające

do prawidłowego rozstrzygnięcia w tym zeznania świadków. Z powyższych przyczyn Sąd stwierdził, że F. K. z momentem złożenia wniosku emerytalnego spełnia wszystkie warunki niezbędne do przyznania emerytury z obniżonego wieku wynikające treści artykułu 184 ustawy z dnia 17 grudnia 98 o emeryturach i rentach z FUS, a tym samym jego odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Biorąc wszystkie powyższe względy pod uwagę Sąd na mocy artykułu 477 z punkcikiem 14 paragraf 2 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.

Przepisywanie.pl SERWER - Automatyzacja Przepisywania Nagrań

Zatwierdzono transkrypcję dnia 12 stycznia 2015 r., godz. 17:37.